

ל"ג בעומר פהזדמנות חינוכית

צילום: דני קובנר

האם גם אתכם זה מרגיז של"ג בעומר הפך מחג חביב - למפת מדינה? המכה הזאת כוללת (ברוך פלל) גיבית קרשים ועצים, השחתת רכוש ציבורי (ספסלי עץ, וגם סתם עצים שנגדעים לצורך המדורה), וכמות עצומה של מדורות ענק, שגורמות נזק משמעותי לסביבה. אז איך אפשר להחזיר לחג הזה את יופיו? התשובה: חינוך!

- פדאי לעמוד על כך שהילדים ישיגו קרשים למדורה - בלי לגנוב מאתרי בנייה, בלי להשחית רכוש ציבורי ובלי לפגוע בצמחייה. אפשר להיעזר בהורים או בקרובי משפחה אחרים, שיכולים להשיג קרשים ממקום עבודתם; צריך לסרוק את הרחובות כאשר גוזמים את העצים ומפנים את הגזים; אפשר לחפש ענפים יבשים ורהיטים שאנשים זורקים.
- רצוי לעודד את הילדים לשתף פעולה עם כל ילדי הפיתה, ואפילו עם ילדי הפיתות האחרות בשכבה כדי להקטין את מספר המדורות. בכך נעזור גם לפיתוח הקשרים החברתיים של הילדים.

- חשוב לדאוג לכך שבסיום האירוע - הילדים יאספו את כל הלכונך. צריך לדאוג מראש לכמה שקיות אשפה גדולות, לאסוף את הלכונך, וגם לקחת את השקיות המלאות לפח, כמובן.
- בלי אלפיהול! המנהג הוא להדליק מדורות, לא להשתפר.
- רצוי לבקר במדורות של בני הנוער ולהפגין נוכחות של ההורים. נכון, הילדים כבר גדולים, אבל אנחנו עדיין צריכים להיות שם ולהראות להם שאנחנו דואגים להם, שאכפת לנו.

במטבח

סומאק בשמורה

על-פי הספר "צמחי בר למאכל" מאת אורי מאיר צ'יז'יק (הוצאת מפה)

שמורת המסרק בנהרי ירושלים כוללת חורש ים-תיכוני מפותח ובו צמחי בר האופייניים לאזור. הנוף מדהים, ההיסטוריה של המקום מתקופת מלחמת העצמאות מרתקת, והצמח אוג הבורסקאים מאפשר לנו להכין מעדנים (דליקטסים).

בורסקאי הוא מעבד עורות, ובכך השתמשו הבורסקאים בעלים של העץ כדי לרפך את העורות (לעשות אותם רכים). אוג הוא שם המוזכר במקרא (פנת"ד), ונראה שכבר בימי התנ"ך היה הפרי גידול נפוץ. השם הערבי של העץ הוא סומאק, בגלל הצבע הסמוק (האדום) של הפרי, שמייצרים ממנו את התבלין הידוע. הסומאק מיוצר מטחינת הפרי כולו, כולל הגרעין הקשה. הספר מציע מתכון של עוף בסומאק:

החומרים: עוף שלם; שמן זית; מלח; סומאק; צנוברים; מעט הל ואגוז מוסקט; עלי אזוב (מיון) טריים; פיתה עיראקית.

ההכנה: מחממים תנור ל-190 מעלות. מניחים את העוף בקערה ומפזרים עליו את התבלינים והשמן. מעסים (כמו: לשים) ומעבירים לתבנית כאשר החזה כלפי מטה. אופים בתנור שעה וחצי. בזמן האפייה קולים מעט את הצנוברים. כאשר העוף מוכן, מניחים אותו על הפיתה, שופכים מעליו את הרוטב שהצטבר בתחתית התבנית, ומפזרים עוד סומאק, עלי אזוב טריים וצנוברים.

צוחקים כל הדרך לחופה

לחתונה כזאת הוא היטיוב. אם החתונה שלך לא שם - אתה לא קיים. פדי שרט החתונה יזכה לכמה שיותר הקלקות, הוא צריך להציג או פאשלה יוצאת דופן (הכלה נופלת למים, החתן דורך על החותנת, האבא משתפר ועושה בושות) או ריקוד מיוחד. ויש הרבה כאלה משני הסוגים, רק צריך לכתוב ביוטיוב "חתונה מצחיקה", לבחור ולהתפקע מצחוק. אבל חשוב לא לשפוח: חתונה היא עניין רציני. ולא רק לערב אה... אילנה דר

ל"ג בעומר הוא לא רק חג המדורות אלא גם חג החתונות. בימי ספירת העומר אסור להתחתן, בגלל האבל על עשרות אלפי הלוחמים ותלמידי החכמים שנהרגו במלחמה עם הרומאים או מתו במגפה. היום ה-33 לספירה, ל"ג בעומר, הוא היום שבו נעצרה המגפה והוא נחשב ליום שמחה, לכן מותר להינשא בו. כך קורה שמי שלא מבילה בערב החג במדורה - יבלה בחתונה, או בכמה חתונות. זוגות רבים רוצים שהחתונה שלהם לא תהיה "סתם חתונה" אלא "חתונה מיוחדת". בימינו, המדר

בדרך למוסד הסגור

- שפחץ רוצים להיפנס; אלה שבפנים רוצים לצאת (אמרה ישנה).
- הנישואים הם מוסד נפלא, אבל אני עדיין לא מוכנה להיפנס למוסד (מאי ווסט).
- בכל זוג נשוי יש טיפוש אחד לפחות (פילדינג).
- יש לי תקוות גדולות, שנאהב זה את זה כל חיינו כאילו לא נישאנו כלל (ביירון לאשתו; הוא התגרש ממנה פעבור שנה).

(הציטוטים מתוך הספר "אוצר הציטוטים" בעריכת איתן בן-נתן, הוצאת מאגנס)

- ואם כבר מדברים על חתונה ברצינות וצוחקים, הנה כמה דברים שאמרו אנשים חכמים על חתונה:
- אם אתה פוחד מהפדירות, אל תתחתן (צ'כוב).
- בעולם המונוגמי שלנו, להינשא פירושו לוותר על מחצית זכויותי ולהכפיל את חובותי (שוּפְנְהָאוּאָר).
- ביגמיה זה בעל אחד יותר מדי; מונוגמיה זה אותו דבר (אלמוני).
- בקרי לנישואים רק גבר שהיית בוחרת בו לידידה, אילו היה אישה (זיבר).
- הנישואים הם מבצר במצור (פבלוקה); אלה